

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L.P. 2018

10

*„Nakonec pak:
Všichni buďte
jedné mysli,
soudržní, plní
bratrské lásky,
milosrdní a pokorní,
neoplácejte zlým za zlé
ani urážkou za urážku,
naopak žehnejte;
vždyť jste byli
povoláni k tomu,
abyste se stali
dědici požehnání.“*

Boží muka u kostela sv. Františka

1 Pt 8-9

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, na letošní Katolické charismatické konferenci mě oslovilo mnoho věcí a o jedné z nich se chci s vámi podělit. Jedná se o naše konání na pracovišti. Naše práce nás může naplňovat, i v práci máme používat a rozvíjet dary, které jsme od Pána dostali. Máme na pracoviště přinášet Boží království, Boží pokoj. Máme lidem v práci žehnat, modlit se za ně. Do práce máme chodit s radostí, pokojem, s vědomím, že Bůh je na naší straně, že nám dává sílu. Mám sebe samu přijímat i s chybami, milovat se, vidět, jak mě

Bůh miluje. Mě zaměstnanou ve školství oslovila i poznámka o pastýřském srdci, modlitbě za děti ve škole, za učitele, za vedení školy. Jsem ráda, že jsem k tomu byla vyzvaná a že i ze své pozice mohu lidem v práci žehnat, modlit se za ně jak doma, tak třeba i před vstupem do práce a přinášet je konkrétně, s jejich starostmi před Boží tvář. A Bůh sám chce skrze nás konat, skrze nás ostatní milovat, chce se jim dávat poznat. Jsou to mnohdy lidé, za které se nikdo nemodlí. Proč bychom to nemohli být my?

Katka

4. 9.
2018

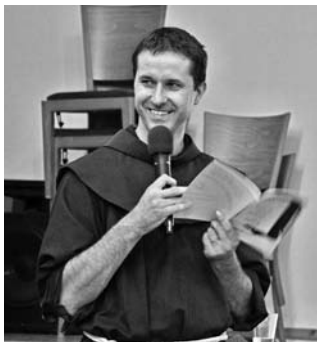
Výroční den posvěcení kostela sv. Františka • mše sv. + přednáška s Martinem Damiánem – ikonopiscem.

Foto: Boleslav Vraný

13. 9.
2018

Františkánské městské misie • Má víra co nabídnout současnému modernímu světu? Beseda s P. Jakubem Sadílkem, OFM.

Výchova ve víře...

Prosím neberte to, co budu psát, jako mentorování či moralizování faráře, ale jako povzbuzení. Píši to proto, že je mi líto, jak naše děti v městském prostředí trpí naší nedůsledností v našich postojích.

Výchova ve víře je věc, ke které se zavazují rodiče při křtu svého dítěte. A na to nám určitě nestačí chodit do kostela jako anonymní křesťané. Výchova ve víře je nesmírně komplexním jednáním rodičů vůči dětem plné prozíravosti. Je to jednání, které zdánlivě jde přeci během života samo od sebe, protože děti jsou děti. Ale pozor. Dříve než realizujeme lásku vůči dětem, tak je třeba ji zdravě artikulovat vůči Bohu i sobě navzájem jako rodiče a dokonce i vůči sobě samotným.

Rodič, který zůstal u toho, že má takzvané křest, první svatě přijímání, biřmování, svatbu v kostele a tím má spolu s nedělní mší a jednoroční zpovědí splněno a je tímto kvalifikovaným vychovatelem svých dětí ve víře, je s prominutím naprosto mimo mísu. Proč? Protože těmi svátostmi to ve skutečnosti teprve začíná.

To co teprve kvalifikuje je vlastní život ve víře, lásce a naději. Realizaci těchto ctností, které jsou nám vlyty. Realizovat víru je nikoli moralizovat, ale žít v živém vztahu s Bohem, chcete-li s Otcem, Synem a Duchem. A v každém období života mi to jde jinak, ale bez toho to nejde! A zkusme si to představit na vztahu mezilidském – manželském. Neudržují-li svojí lásku ke svému partnerovi či partnerce v patřičné živosti, živost = neustálá přítomnost mojí lásky – úcty – věrnosti z obou stran, tak pak láska – úcta – věrnost mizí, trpí, zastírá se. Prostě láska je nutně oboustranně aktivní.

Vztah s Bohem je tedy velmi specifický úhel pohledu i na skutečnosti denního života. Protože ne dětinsky, ale dospěle předpokládám Boží aktivitu v našem životě. Vyplývá to z nádherné skutečnosti, že Bůh je stále přítomen svým stvořitelským slovem stejně jako když tvořil zemi. Velmi často se ale vymlouváme, že to necítíme, že to neumíme. Stejně jako neucítím opravdový, upřímný polibek druhého, dokud ho nepolíbím a nepřijmu jeho aktivní jednání vůči mně, tak dokud nezačnu děkovat, velebit, svěřovat a i prosit přirozeně za denní věci Bohu, nemohu zas tak něco moc žít či cítit, protože jsem

Foto: Pavel Hronovský

do toho nevstoupil. Bůh nás ale již políbil a vyjádřil slovem i životem svého syna Ježíše Krista. A my na to jen odpovídáme svým vztahem a přijetím jeho dobroty. Když mne druhý pravdivě políbí nebo obejmeme nebo pohladí – jako dar, ne jako ziskost – a já jen útrpně tuto skutečnost přijmu, nic moc z toho mít asi nebudu. Bude to jaksi sterilní, dokonce mne to možná bude i zatvrzovat. Ale to je efekt mluvy tvrdého srdce, ne té opravdovosti z druhé strany.

Chceme-li se tedy kvalifikovat, respektive i přijmout kvalifikaci jako křesťanští rodiče svých dětí a být věrni svému slibu, který jsme dali při křtu našich dětí, a láskou jak partnerskou, tak Láskou k Bohu, která bude aktivní, ne jen systém „mám splněno“, ale mnohem víc v kreativité a vynalézavosti, jak jí vyjádřit. Mohli bychom říci sloganem či názvem jedné šikovné knihy: „Udržujeme svou Lásku zapnutou“, a to ve všech jejích dimenzích správně vyrovnaných.

*P. Michael
(Pokračování příště)*

VÍRA, KTERÁ SE PROJEVUJE LÁSKOU

Prázdny, dovolená, vysoce teplé dny jsou již minulostí. Přesto vzpomínám na jeden takový mimořádný den. Vybírám si knížku ke čtení. Moji myslí prochází myšlenka: něco odpočinkového, pohodového si přečti. Přebírám několik titulů, žádný nebyl oslňující... Až v jednom okamžiku si беру do ruky optimistický titul: „**Radujte se a jásejte**“ (Mt 5,12) – apoštolskou exhortací papeže Františka. V duchu si říkám to bude náročné, to odlož. Přesto jsem tuto exhortaci otevřel. Den po dni jsem začal objevovat krásu a důležitost tohoto textu. Tak trochu vám chci toto dílo přiblížit.

Písmo svaté od prvních stránek mluví různými způsoby o povolání ke svatosti. Pán např. vyzval Abraháma: „**chod' přede mnou a buď dokonalý**“ (Gn 17,1). Pán každého z nás vyvolil k tomu, abychom „**byli svatí a neposkvrnění před ním**

v lásce“ (Ef 1,4). List Židům nám představuje mnoho svědků, kteří nás povzbuzují, abychom „**vytrvale běželi o závod, který je nám určen**“ (12,1). Mluví o Abrahámovi, Sáře, Mojžíšovi, Gedeonovi a mnoha dalších (Žid 11,1-12,3).

Všechny věřící křesťany volá Pán, každého jeho vlastní cestou, k dokonalé svatosti, jako je dokonalý sám Otec. „**Každého jeho vlastní cestou**“ říká Druhý vatikánský koncil. Nikdo z nás nemusí ztrácet odvalu, když hledíme na vzory svatosti, které se nám možná zdají nedosažitelné. Jejich svědectví jsou prospěšná k tomu, aby povzbuzovala a motivovala náš život. Ale nikdy je nesmíme kopírovat. To by nás mohlo dokonce vzdálit od té jedinečné a zvláštní cesty, kterou pro nás Pán připravil. Proto je tak důležité, aby každý věřící rozpoznal svou cestu a vydal ze sebe to nejlepší, to osobní, co do něj Bůh vložil (1 Kor 12,7) a neunavoval se úsilím napodobovat něco, co mu není určeno. Všichni jsme povoláni k tomu, abychom byli svědky, ale existuje „**mnoho způsobů svědectví**“.

Papež František ve své exhortaci se zmiňuje také o ženském stylu svatosti. Právě v dobách, v kterých byly ženy většinou přehlíženy a opomíjeny, podněcoval Duch svatý světice, aby do církve vnesly novou duchovní svěžest a významné reformy.

Papež František uvádí svatou Hildegardu, svatou Kateřinu Sienskou, svatou Terezií z Ávily nebo svatou Terezií z Lisieux: „Velice mi leží na srdci, abych připomenul mnoho neznámých nebo zapomenutých žen, které, každá svým způsobem, vedly a proměňovaly rodiny a společenství silou svého svědectví“. To by mělo každého nadchnout a povzbudit, aby rostl k uskutečnění jedinečného a neopakovatelného plánu, který s námi má Bůh po celou věčnost: „**Než jsem tě zformoval v matčině lůně, znal jsem tě. Ještě než jsi přišel na svět, posvětil jsem tě...**“ (Jer 1,5).

Všichni jsme povoláni k tomu, abychom byli svatí tím, že budeme žít v lásce a že každý budeme vydávat svědectví v každodenním životě tam, kde se nacházíme. Jsi otec nebo matka, babička nebo dědeček? Buď svatá nebo svatý tím, že trpělivě učíš děti následovat Ježíše. Jsi v životě v nějaké pozici? Buď svatý tím, že bojuješ za obecné dobro a nehledáš své osobní výhody. Ježíš nás vybízí: „**Nejprve hledejte Boží království a jeho spravedlnost**“ (Mt 6,33). Jistě to je úžasná výzva i pro nás křesťany žijící v dnešní době.

Neměj strach ze svatosti. Ona ti nevezme síly, život ani radost. Naopak, staneš se tak člověkem, na jakého Otec myslí, když tě stvořil. Závislost na Bohu nás osvobozuje od otroctví a přivádí nás k poznání naší důstojnosti. Tato skutečnost je zřejmá v životě svatě Josefíny Bakhity, která byla v mladém věku sedmi let prodána do otroctví a mnoho vytrpěla od krutých majitelů. Pochopila hlubokou pravdu, že skutečným majitelem každé lidské bytosti, každého lidského života je Bůh, a ne člověk. Tato zkušenost se stala této prosté africké dívce pramenem veliké moudrosti.

Mezi Bohem a člověkem je nezměrná nerovnost. Jeho přátelství nás nekonečně přesahuje, nemůžeme si je opatřit svými skutky, ale pouze darem jeho lásky k nám lidem. A je jenom na nás, lidech, jestli ten dar přijmeme a proměníme ho v nakažlivou radost. My nikdy nebudeme dostatečně děkovat za tento nezasloužený dar, dar přátelství s Pánem, pokud neuznáme, že také náš pozemský život a naše přirozené schopnosti jsou dar. Papež František říká: To není snadné ve světě, který si myslí, že všechno vlastní pro sebe jako plod své originality a svobody.

Dále zdůrazňuje: Všechno máme od Boha. První a nejdůležitější je patřit Bohu. A to znamená odevzdat se tomu, který se první chápe iniciativy, odevzdat mu své schopnosti, své úsilí, svůj boj proti zlu a svou tvořivost, aby v nás jeho nezasloužený dar mohl růst a rozvíjet se.

V listě Řím 12,1-2 čteme nesmírně důležitá slova: **„Vybibízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou Bohu milou oběť. To ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé“**.

Církev vždycky učila, že jenom láska umožňuje růst v našem duchovním životě (1 Kor 13,2). A na čem skutečně záleží, jak říká svatý Pavel, je **„víra, která se projevuje láskou“** (Gal 5,6). Všichni jsme povoláni k tomu, abychom pečlivě pěstovali lásku: **„Kdo druhého miluje, splnil zákon. Naplnění zákona je láska“** (Řím 13,8;10). Neboť celý Zákon ve své plnosti je obsažen v jedné větě: „Miluj svého bližního jako sebe“ (Gal 5,14). Neboť v každém bratru, sestře, zejména v tom nejmenším, nejslabším, nejvíc bezbranném a potřebném, je přítomen obraz

samého Boha (Gal 5,15) – **„Jestliže však jeden druhého koušete a požíráte, dejte si pozor, abyste se navzájem nezahubili“**.

Následně papež František pokládá zajímavé otázky: co zůstává, co má v životě cenu, které poklady se neztratí? Určitě láska k Bohu a láska k bližnímu.

O tom, co je to svatost, existují různé teorie s podrobnými výklady. Takové úvahy mohou být užitečné, ale nic nám neposkytne víc světla, než když se vrátíme k Ježíšovým slovům a podíváme se, jak předává pravdu On. Ježíš vykládal se vši jednoduchostí, co to znamená být svatý, a to především ve svých blahoslavenstvích. A ta jsou jakýmsi osobním průkazem křesťana.

- **Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.**
- **Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.**
- **Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.**
- **Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.**
- **Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.**
- **Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni užíjí Boha.**
- **Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.**
- **Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.**
- **Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně.**
- **Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.** (Mt 5,3-12)

A tak když si někdo z nás položí otázku, jak se stát dobrým křesťanem, odpověď na ni je jednoduchá: je třeba, aby každý svým způsobem dělal to, co říká Ježíš v blahoslavenstvích. V nich se odráží Ježíšova tvář, kterou jsme povoláni nechat prozařovat v našem každodenním životě.

Naslouchejme Pánu Ježíši se vší láskou a úctou, kterou si zaslouží. Dovolme mu, aby nás svými slovy zasáhl, vyprovokoval, vybídl ke skutečné proměně života. Jinak zůstane svatost jen prázdným slovem.

Váš jáhen Pavel Urban

zprávičky z Farní charity

V zářijovém článku jste mohli sledovat první část mého putování za obstaráním povolení k parkování na modrých zónách. Příběh skončil v okamžiku, kdy jsem se dozvěděla, že do rozhodování o zlevněném parkování pro neziskové organizace vstupuje ještě Magistrát hlavního města Prahy a do spuštění povinné úhrady parkového na modrých zónách chybělo jedenáct dní.

Nechtěla jsem nic ponechat náhodě, proto jsem pověřila kolegyně v kanceláři, aby našly na internetu telefon na příslušný odbor krajského úřadu, zavolaly tam a pokusily se věc popostrčit. Ukázalo se, že Magistrát nemá nejmenší pochyby o veřejně prospěšné činnosti naší Charity a oprávnění k parkování nám bez problémů schválí. Příslušný krajský úředník nás jen požádal, abychom mu naskenovaly technické průkazy vozidel a on vše obratem schválí. Úkol jsme hned následující den ráno splnily a kopie průkazů se vydaly na elektronickou pouť směr krajský odbor dopravy. Odpověď nám přišla v pátek ráno. Magistrát nám zlevněné parkování schválil, pouze nás požádali, abychom do šesti týdnů polepili obě osobní auta naším logem. Následně auta vyfotili tak, aby byla vidět SPZ a logo a vše jim poslali. Posbírala jsem tedy znovu všechny papíry a cestou z práce jsem se stavila na registračním místě. Těšila jsem se, že konečně vše vyřídím. Jaké bylo mé překvapení, když jsem se na místě dozvěděla, že nikdo z přítomných úředníků neziskovku neumí a pan Michal už tam není. Devět dní do spuštění modrých zón, ale já se nevzdávám.

Hned v pondělí ráno jsem si na webu příslušné městské části našla kontakt na pana Michala. Pevnou linku v kanceláři nikdo nezvedal, poslala jsem mu tedy e-mail. Odpověď přišla v úterý navečer. Pan Michal souhlasí s rozhodnutím Magistrátu a zlevněné parkování nám schválí. Mám prý přijít ve středu dopoledne na registrační místo se všemi dokumenty.

V domluvenou dobu jsem se proto vydala opět na registr. Vyseděla jsem frontu a dosta-

la se k okénku, kde mi úřednice sdělila, že tam pan vedoucí není. Toto musí schválit on osobně, tak mám přijít jindy. Má trpělivost právě přetekla. Jen vědomí, že ta ubohá dáma za okénkem za nic nemůže, mě udržela v klidu. Vypáčila jsem z ní mobilní telefon vedoucího úředníka a vydala se na cestu do kanceláře. Cestou jsem se snažila toho milého pána dostat k telefonu, ale hovor nepřijal. Poslala jsem mu tedy už hodně ostrou smsku. Potřebovala jsem, aby v pondělí 1. 7. naše auta mohla vyjet do terénu a řidiči mohli bez obav parkovat. Do termínu chyběly 4 dny. Nakonec se mi pan Michal ozval v odpoledních hodinách. Sdělil mi, že ve čtvrtek není v práci, ale když přijdu v pátek ráno na registr, vše vyřídíme.

Páteční ráno jsem se tedy znovu vydala na registrační místo. Poučena z předchozích návštěv, jsem se zeptala ochranky, jestli tam je pan vedoucí. To ovšem přítomný strážce pořádku nevěděl. Vrazil mi do ruky pořadový lístek se slovy, ať počkám. Opět jsem patnáct minut tupě zírala na tabuli vyvolávacího systému, abych se následně u okénka dozvěděla, že tam ten chlap ještě

není. Prý přijde, ale nikdo z přítomných nevěděl kdy. Já jsem, přátelé, klidás. Byl to ale poslední den, kdy šlo věc vyřídit a já odjížděla na dovolenou. Ten člověk zase nezvedl telefon. Poslala jsem mu proto znovu smsku s informací, že pokud nezavolá zpátky, volám starostu. Ozval se obratem, že prý mám přijít v poledne. Tak jsem si vše znovu zopakovala. Po příchodu k okénku, mi úředník sdělil, že pan vedoucí šel na oběd. Naštěstí to byl mladý inteligentní muž a kupodivu věděl, jak zaregistrovat neziskovku. Panu šéfovi jenom zavolaal, aby si ověřil, že máme vše schválené. Ten mu nad knedlíky sdělil, že nám může zaregistrovat jen dodávky. Osobní auta, až je polepíme. Marne jsem argumentovala dopisem z Magistrátu, že stačí, když auta polepíme do šesti týdnů. Nakonec jsem rezignovala, šťastná za částečné vítězství. Dvě auta mohla bezpečně parkovat na

modrých zónách a já v klidu odjela na dovolenou. V době dovolené kolegyně nechaly vyrobit polepy, auta vyfotily a fotky poslaly na kraj i panu Michalovi. Z krajského úřadu přišel souhlas s registrací aut obratem, pan Michal poslal svůj souhlas o dva dny později. Vytiskla jsem si oba maily, vybavila se dokumentací a znovu kráčela na registrační místo. Tentokrát tam nikdo nebyl a já šla hned na řadu. Starší úřednice zesinala. Neziskovku nikdy nedělala. Protože jsem tam byla sama, seběhli se všichni okolo nás. Poučena krizovým vývojem, jsem už věděla, jak postupovat. Navigovala jsem tedy tu paní a věc jsme dovedly ke zdárnému konci. Po dlouhém boji, dne 19. 7. 2018 mohla všechna naše auta parkovat, kde potřebovala.

Přeji všem krásný říjen.

Eva Černá

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci, tento měsíc pokračujeme v oslavách 80. výročí posvěcení kostela sv. Františka, které vrcholí farním dnem v sobotu 6. října 2018. Zve me každého z vás, přijďte společně oslavit svátek sv. Františka, vedle mše sv. bude na programu úžasná divadelní představení Jana Horáka „František blázen“. Nebude chybět dobré jídlo, táborák, program pro malé i velké, který by nám měl napomoci k tomu, abychom se vzájemně více poznali a seznámili se také s novými tvářemi. Přijďte zakusit radost z našeho farního společenství.

V říjnu zahajuje svoji letošní činnost keramický ateliér SU-terén pod vedením Jany Domšové. Využijte posledních volných míst na kurzech keramiky pro děti, studenty i dospělé, pokračovat budou také dopolední kurzy pro seniory. Na další společné tvoření vás nově 1x měsíčně pozveme do prostor foyer. Lektorka kurzu paní Daniela Mlčochová má připraven program pro menší či větší děti i dospělé, materiál i výtvarné techniky se budou střídát. V čase dílny bude také otevřena kavárna.

V říjnu si nenechte ujít inspirativní divadelní představení Robinson Crusoe v podání divadla Víti Marčíka. Stejně představení zhlédne v dopoledních hodinách i 370 dětí z jihoměstských základních škol. Dvakrát vás tento měsíc vyzveme k tanci s kapelou Hvězdný prach. Říjnové Zastavení u Matky Terezy s Doc. Markem Šmídem bude věnováno vztahům mezi Vatikánem a nacistickým Německem.

Přeji vám požehnané dny,

Karina Juráková, ředitelka KCMT

M: *Když pomyslím na Kalkatu a tolik hrůzností v ní, jeví se mi jako mimořádné to, že se někdo rozhodl vyjít ven a pustit se do takové činnosti.*

Matka Tereza: *Bylo mi to tak jasné a jsem o tom stále přesvědčena, že je to On, a ne já. A proto se nebojím. Víím, že kdyby to, co konám, bylo ze mne, zemřelo by to se mnou. Ale já víím, že je to Jeho práce, a ta bude žít a přinese mnoho dobrého.*

Malcolm Muggeridge: Matka Tereza z Kalkaty
– Něco krásného pro Boha

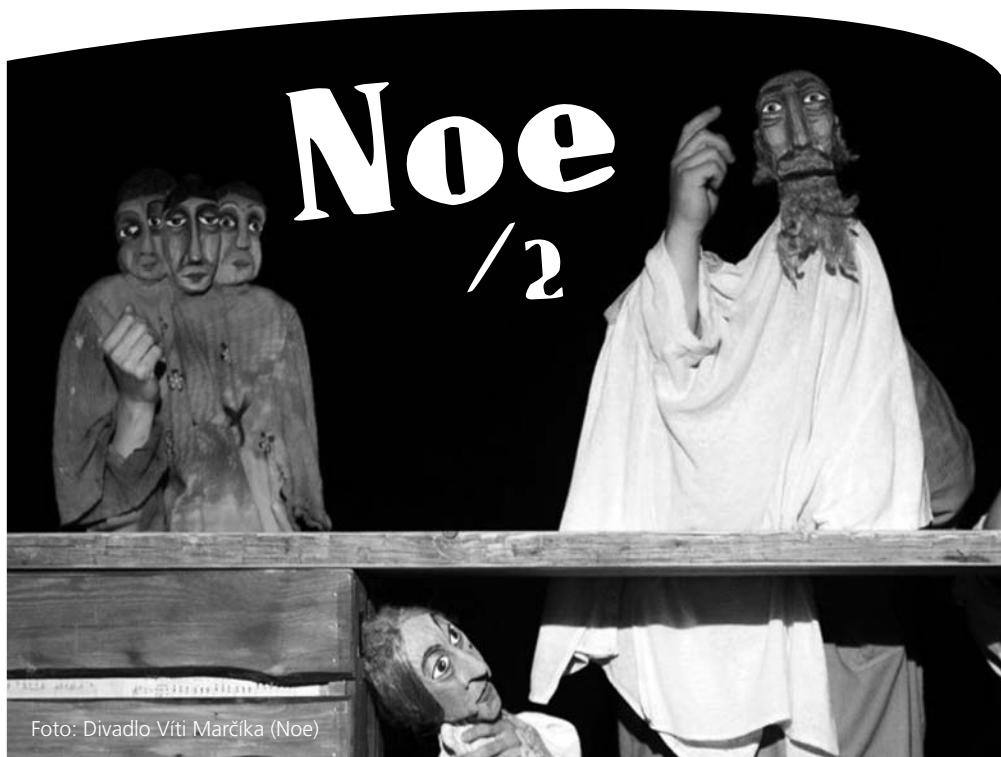

Foto: Divadlo Víti Marčíka (Noe)

V minulém čísle jsme se seznámili s Noemovic rodinou. Tři pubertální synové – to na záchranu světa moc nevypadalo. Ale uplynulo pár let...

„Co to s tebou dneska je, Noeme?“ ptá se Sára, když vidí muže přicházet z pole už brzy odpoledne. Zdá se být nějak roztržitý, rozrušený, možná dokonce vylekaný. Ale zároveň z něj vyzařuje cosi velkého, snad až posvátného. „Mám ti k večeri připravit jehněčí?“

„Teď ne, jsou před námi důležitější věci než jídlo,“ trochu tajemně odpověděl Noe. „Jdi a zavolej naše syny. Manželky ať zatím nechají doma.“

Sára netušila, co to může znamenat. Jindy bylo vždy nejpřednější jídlo a teprve pak se řešily problémy. Ale ta zvláštní atmosféra jí nedovolovala se ptát.

„Milá Sáro, milí synové,“ začal slavnostně Noe, když se všichni shromáždili u stolu. „Před chvílí ke mně promluvil Hospodin:

„Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násill. Hle, já uvedu potopu na zemi a zahladím tak zpod nebe všechno tvorstvo, v němž je duch života. Všechno, co je na zemi, zhyne.“

S tebou však učiním smlouvu. Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou. Vejdeš do archy a s tebou tvoji synové, tvá žena i ženy tvých synů. A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uveďeš vždy po páru do archy, aby s tebou zůstali naživu; samec a samice to budou. Z rozmanitých druhů ptactva a z rozmanitých druhů zvířat a ze všech zeměplazů rozmanitých druhů, z každého po páru vejdou k tobě, aby se zachovali při životě. Ty pak si naber k obživě různou potravu, nashromáždí si ji, a bude tobě i jim za pokrm.“

Nastalo ticho. Takové zprávy člověk neslyší každý den.

První přerušil ticho Šém:

„To bude pořádný plavidlo, skoro jak Santa Maria.“

„Takovou zoologickou nám jednou bude závi-
dět i Gerald Durell,“ přidal se Chám.

„Mě se to počasí poslední dobou zdálo nějaký
zvláštní, takový zlověstný klid před hodně velikou
bouřkou,“ dodal Jefet.

Sára neříkala nic. Když mluví Hospodin, je třeba poslouchat.

„Ale, tati, já ještě nemám manželku, a jestli tomu správně rozumím, po potopě už žádnou neseženu,“ ozval se po chvíli vylekaným hlasem nejmladší Jefet.

„A ty myslíš, že nevím, kam se vždycky večer ztratíš? Marie je hodné děvče, tak myslím, že na svatbu mezi tím stavěním nějaký čas taky najde-
me.“

Napětí viditelně sláblo, všem se vracela dobrá až veselá nálada.

„Ale teď do práce. Vrchním stavitelem jmenu-
ji Šéma, ten má s loděmi přece jen největší zkušenosti.“

Šém pyšně vypnul hrud'. Konečně někdo ocenil jeho schopnosti.

„Vrchním inženýrem bude Jefet. Oba spolu nejdříve nakreslíte podrobné plány, Jefet všechno důkladně propočítá. Nesmíte zapomenout na dostatek místa na krmení pro zvířata i pro lidi. Tedy chtěl jsem říci jídlo pro lidi. A nebudete se u toho hádat, jasný? Abychom z toho neměli Titanic.“

„Vrchním zoologem, který dohlédne na to, abychom zachránili opravdu všechna zvířata, bude samozřejmě Chám. Rebeka, jeho žena, bude mít na starosti potravu pro zvířata.“

„A Ráchel se postará o zásoby pro lidi.“

„A co dáme Marii? Zařídí pro nás kajuty na lodi. Taková zkušenost se jí do manželství bude určitě hodit, že, Jefete.“

„A tady Sára,“ Noe láskyplně vzal manželku kolem ramen, „nám bude vařit. Já budu dělat manažera, logistiku, fundraising, public relation a tak podobně, abychom to všechno včas a kvalitně zvládli.“

„Cháme, kolik existuje druhů slonů? S těmi bude z hlediska stability největší potíž,“ obrátil se Jefet na bratra.

„Naštěstí jen dva – africký a indický, tedy celkem čtyři kusy.“

„To by se mělo zvládnout,“ rozhodl situaci Jefet.

„Ještě že už vyhynuli dinosauři,“ vmísil se do debaty Noe. „Kdybychom měli postavit loď pro

všechny ty brontosoury, brachiosoury, diplodoky a tyranosoury, to by se Šém asi dost zapotil.“

„A myslíte, že bych to nezvládl?“ rozčilil se Šém. Ale hned se ovládl a už klidněji dodal: „Tedy, chtěl jsem říci, nezvládl?“

„Budu potřebovat atlas ryb. V těch se zatím moc nevyznám,“ vzpomněl si Chám.

„Mám dojem, že rybám voda až tak moc neva-
dí, takže si jich nebudeme všimát,“ odmítl prosbu Noe.

„A co lenochodi? Ty budeme zachraňovat taky?“

„Pokud vím,“ podíval se Noe na syna už zdánlivě přísně, „lenochodi žijí v Jižní Americe a ta ještě nebyla objevena. Takové věci po nás Hospodin nežádá. Ledaže bys těm lenochodům myslel vás tři.“

„Škoda,“ odušil Chám, „strašně rád bych je někdy viděl.“

„Raději si hled' našich zvířat,“ rýpl si do něho Šém. „Nerad bych, aby se děti jednou ve škole učily, že nějaké zvíře vyhynulo jen proto, že jsme na něj zapomněli.“

Rozproudila se živá diskuze podpořená výborným jehněčím, které Sára mezitím připravila, a nezbytným vínem. Muži rozmýšleli, co všechno je třeba zařídit, na co se nesmí zapomenout, kde seženou nejlepší materiál, která zvířata mohou dát k sobě, jak uchovat potraviny a krmivo v požitelném stavu atd.

„Tak pánové, pro dnešek to ukončíme. Běžte to sdělit svým manželkám. I nastávajícím,“ Noe se významně podíval na Jefeta. „Sejdeme se tu zítra ráno v sedm a začneme.“

A nakonec si ještě neodpustil poznámku:

„Vidíte, já jsem vám to vždycky říkal, abyste se naučili něco pořádného, co se dá v životě použít.“

Ještě dlouho stál Noe se Sárou před stanem a díval se s uspokojením za odcházejícími syny. Kdo by to byl ještě před pár lety řekl, že z těch líných, hubatých, příliš sebevědomých a nevychovaných (nevychovaných vlastně ne, to by kus viny padlo i na Noema) kluků jednou vyrostou takoví silní, odpovědní a pracovití muži, na které je spolehnutí.

Kdyby tenkrát přišel Hospodin s nápadem zachránit lidstvo jejich prostřednictvím, Noe by asi zapochyboval o jeho vševědouce. Dnes si však říká, že Hospodinova volba je snad přeci jen správná.

Svědectví o NĚM...

*„A dám vám nové srdce
a do nitra vám vložím nového ducha.
Odstraním z vašeho těla srdce kamenné
a dám vám srdce z masa.“*

(Ez 36,26)

V naší farnosti právě probíhaly ALFA-kurzy, kterých jsem se účastnila jako jedna z těch, co měli na starosti organizaci a taky podporu celého projektu modlitbou.

Jestliže už víc než rok, v té době jsem řešila dost problémů – možná nic mimořádného, ale znáte to: manželská krize, s tím související potíže s manželskými rodiči, různá trápení s dětmi. Předkládala jsem to všechno Pánu Bohu, modlila jsem se, snažila se vše mu s důvěrou svěřovat. Každý večer, mnohokrát unavená jak horník po šichtě, poté, co jsem uložila ke spánku naše tři menší děti (tři starší to už nepotřebovali), vzala jsem si cigarety a šla ven, na vzduch, uzavřít den. Ta večerní cigareta už dávno byla mým rituálem, ne že bych si přes den nikdy nezapálila, večer to však bylo pravidlem. Jasně jsem vnímala, že je to taková moje berlička – neřestička, ale počítala jsem s tím, že Pán Bůh má pro tuto moji zálibu pochopení, jak by ne, vždyť já hned s prvním obláčkem nikotinového kouře začínám „pocek“ s Ním, je to pro mne svého druhu vůně kadidla, nejsem závislá, jen mi to pomáhá vyčistit si hlavu... Takové a podobné byly moje argumenty.

Naše ALFA se blížila do druhé poloviny. Jedním z plánovaných setkání kurzu bývá i „víkend s Duchem svatým“. Vše probíhalo podle plánu, prvním večerem nás provedl kněz přednáškou na téma: Kdo je Duch svatý? Kromě jiného v přednášce zaznělo slovo z Bible, Ez 36,26: „A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“ Víím, že jsem tento verš slyšela mnohokrát, pocházím z věřící rodiny, odmalička chodím do kostela, ale nikdy, opravdu nikdy se mne ta slova nijak nedotkla, vlastně mne ten neuvěřitelný Boží příslib nechával úplně chladnou. Teď jsem ale měla dojem, jako bych to slyšela poprvé! „Hmmm, nové srdce, no, tak to by se mi líbilo!“ blesko mi hlavou. Během druhého dne měla přijít na řadu taky obnova křestních slibů, předtím jsme se modlili, zpívali, vyzývali Ducha svatého. Najednou jsem pocítila obrovskou lítost, že jsem během uplynulého týdne několikrát zaplašila myšlenku jít ke zpovědi před tak důležitým víkendem, což „víkend s Duchem svatým“ bezesporu je. Na moje opožděné lamentace kněz okamžitě zareagoval, šel se mnou vedle a vyzpovídal mne. Za chvíli jsme se vrátili k ostatním, kteří

stále zpívali, já se chtěla přidat – jenomže v té chvíli mne zalil takový déšť slz, že nešlo přestat. Všichni dál zpívali a zpívali, a já plakala a plakala. Vnímala jsem ten zpěv jakoby trochu zpovzdálí a najednou jsem si úplně jasně uvědomila: VŠE JE JINAK... DO-STALA JSEM NOVÉ SRDCE. Nevěděla jsem, co vše to bude obnášet, ale v jednom jsem měla jasno: věci se začnou měnit, a to velmi radikálně! Pán je tu, aby konal, a jen čekal na toto moje „ano“ s novým srdcem... Vnímala jsem hluboký pokoj a radost, a taky zvědavost, jak to celé udělá. Bylo mi jasné, že mi ukáže, kde začneme, a hlavně: POJEDE V TOM SE MNOU!! Tušila jsem, že to bude hodně dobrodružná cesta s tím nejskvělejším průvodcem a já se té cesty smím zúčastnit!

Večer po návratu domů, po radostném uvítání se s dětmi a potom, co jsem ty menší uložila, jsem jako obvykle vzala kabát a cigarety a šla jsem ven popovídat si s Ním o všem. „To byl ale zvláštní víkend“, říkala jsem v duchu, zatímco jsem si zapalovala ci-

garetu a zasněně koukala na hvězdy. Jenže hned po prvním šluku bylo po pohodě! „FUJTAJBL, BLÉ, TAKOVÝ HNUS!“ málem jsem se pozvracela, hned jsem to típla, nějak jsem to rozdýchala, vůbec jsem to nechápala, a protože mi byla zima a byla jsem hodně unavená, šla jsem spát. Jenže přišel další večer a s ním další pokus vychutnat si svoji cigaretu a vše se do detailu zopakovalo. V té chvíli jsem to pochopila: mám nové srdce, a moje berlička mi byla odebrána, jako když moudrý a laskavý rodič vezme cumel – šidítko se tomu taky říká – odrůstajícímu batoletě se slovy: „Ukaž, toto už můžeme zahodit, už jsi velká holka a nepotřebuješ to...“

S odstupem víc než roku můžu říct, že Pán pro mne měl připraveno mnohem víc, než by mne napadlo od Něj vůbec chtít. Za měsíc od „víkendu s Duchem svatým“ začal totiž Rok milosrdenství, ale to už je jiný příběh a mám podezření, že je nekonečný... :-)

M. (20. 12. 2016)

SPIRITUALITA SV. ALŽBĚTY OD TROJICE

Svatá Alžběta od Trojice

(1880–1906), vlastním jménem Elisabeth Catez, kterou papež František 16. října 2016 v Římě svatořečil, dostala od Pána pro církev velké prorocké poslání.

Samotný počátek Alžbětina života byl velmi dramatický – tato prvorozená dcera přichází na svět v neděli 18. července 1880 už postarším rodičům (otci je 48 let a matce 34 let) ve vojenském táboře (otec byl vojákem) po šestatřicetihodinovém porodu, kdy lékaři oznamují otci, že jeho dítě zřejmě nebude moci přežít a že bude třeba zachránit aspoň matku. Otec však nechává za svou dceru sloužit mši, a na jejím konci, kdy se v tehdejší době četl počátek Janova evangelia, se proti očekávání narodí živé a zdravé děvče. (Na pokračování uvádíme některé myšlenky z Novény se svatou Alžbětou od Trojice od Milady Jiřiny Burgerové, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2016.)

■ 22. července 1880 je malá Alžběta pokřtěna. Událostem svého narození a křtu, spojenými se svátkem sväte Marie Magdalské, která je tradičně pokládána za vzor kontemplativních duší, přikládala Alžběta po celý svůj život zásadní význam. „*Křest z tebe učinil adoptivní Boží dítě, označil tě pečeti Svaté Trojice*“, píše na konci svého života (ve 26 letech) své přítelkyni.

■ Na konci svého života v „Duchovní závěti“ píše své převorce: „*Jste velmi milovaná, milovaná výjimečnou láskou (...). Neříká Vám jako Petrovi: 'Miluješ mě více než tito zde?' (Jan 21, 15). Matko, poslouchajte, co říká Vám: 'Nech se milovat více než tito zde. To znamená beze strachu, že by nějaká překážka byla překážkou, neboť svobodně rozlévám lásku, na koho se mi zlíbí. Tvým povoláním je nechat se milovat více než ostatní. Když mu budeš věrná, učiníš mě šťastným, protože tím oslaviš moc mé lásky. Má láska je schopná znovu vybudovat to, co ty pokazíš. Nech se milovat více než tito zde'*“.

Vybíráme myšlenky z Novény se svatou Alžbětou od Trojice od Milady Jiřiny Burgerové, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2016.

CO BYLO A CO BUDE?

VOSA VŠESTRANNÝ ODDÍL PRO KLUKY OD 7 LET

Hned na druhé schůzce ve školním roce se VOSA vrhla na vodu. Dojeli jsme do Braníka, do loděnice Lokomotiva. Nejprve jsme procvičili na suchu povely, potřebné typy záběru pádlem. A pak už jsme šli na vodu. Počasí nám přálo a tak na Vltavě bylo sportovních plavidel k nespočítání.

Potkali jsme rychlostní kanoe, kajaky, kluky na sjezdáčkách, paddleboardy, holky na kayak-pólových singlech s míčem, dračí loď i nám dosud neznámé typy plavidel a jednoho maňáska (nový výrobek přesně podle předválečného modelu od Neumana z Podolí). Zkrátka: kdo mohl, vyrazil po práci nebo po škole na vodu. I naši kluci se této příležitosti chopili se zápallem. Podařilo se jim splnit všechny zadané úkoly na výbornou. A tak i vedoucí se vraceli domů s dobrým pocitem, protože poznali, že v oddíle máme partu nadějných vodáků.

CO BUDE?

Dramatický kroužek pro děti

Od začátku října v KCMT. K náplni kroužku nám jeho vedoucí Eliška řekla: „*S dětmi se budeme zábavnou formou učit různým divadelním dovednostem. Jako je třeba improvizace. Budem pilovat mluvený projev nebo budeme zkoušet ztvárnění povahově různorodých postav. Výsledky pak využijeme v různých představeních.*“

Budeme se scházet každé pondělí v KCMT od 17.00 u věže a končit v 18.30. První schůzka 1. 10. 2018.

VOSA

všestranný oddíl pro kluky od 7 let

Oddíl se schází každé úterý. Sraz je u věže KCMT v 17.00. Přijít může každý – doporučujeme ozvat se předem na níže uvedených kontaktech, kde se dozvíte detaily a speciality pro daný termín.

Sněhová vločka

oddíl skautek a světlušek

Jednotlivé věkové skupiny se schází každý týden. V některých věkových kategoriích je možné ještě přijmout nové členky. V případě zájmu se určitě ozvěte na níže uvedených kontaktech.

Kontakty na vedoucí aktivit

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek

Lucka Skrčená, vůdce oddílu
tel. 721 770 421, l.skrkena@seznam.cz
Eliška Kosmáková: elzуска@spoluzaci.cz

■ Letní stanový tábor KSK Praha

Marek Stehlík, tel. 730 996 731
Jakub Jarolímek, tel. 736 452 995
e-mail: taborsk@gmail.com
<http://kskp Praha.org/tabor.php>

■ Vodácký tábor KSK Praha

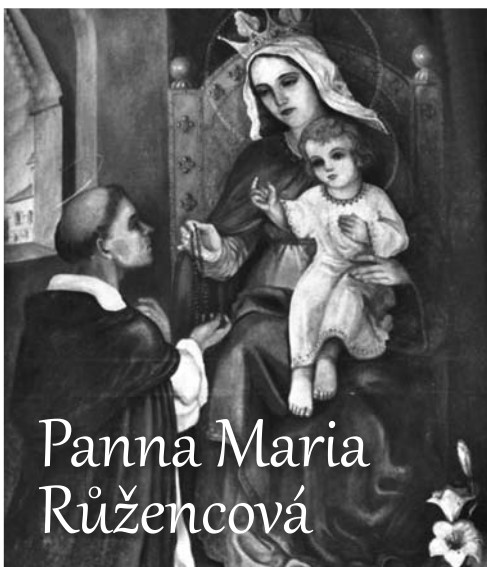
Václav Olšanský, 775 521 404
e-mail: voda@kskp Praha.org

■ Dětský dramatický kroužek

Eliška Brhlová, tel. 606 561 611
e-mail: eliska.brhlova@seznam.cz

■ VOSA • všestranný oddíl pro kluky

Míra Majer, hlavní vedoucí
vosa.kcmt@gmail.com, tel. 775 005 096

Podle dominikánské tradice přebýval v roce 1206 patron řádu Svatý Dominik ve francouzském Prouille, kde se snažil přivést albigenské zpět na katolictví. Mladému knězi se to příliš nedařilo až do dne, kdy se mu zjevila Panna Maria, která mu dala růženec jako nástroj proti heretikům. O rozvoj této modlitby se dále zasloužili Dominikovi následníci, zvláště pak v 15. století, kněz a učitel Alanus de Rupe.

Slavení této liturgické památky (původně P. Marie Vítězné) ustanovil od roku 1572 papež Pius V. ve výroční den vítězství křesťanů v boji s Turky u Lepanta (na mapě Nafpaktos či Naupactus). Dne 7. 10. 1571 došlo k rozhodující námořní bitvě mezi islámem a křesťanstvím.

Dějinný pohled na situaci říká, že Turci od počátku 15. stol. vládli velké části Balkánu. V r. 1453 se zmocnili Konstantinopole, kterou přejmenovali na Istanbul a chrám Hagia Sofia změnili v mešitu. Počátkem 16. století si Turci podrobili Přední východ a s podmaněním benátského Kypru, v r. 1571, ovládla osmanská říše celý východní středozemní prostor. Muslimové, kteří uchvacovali křesťanské země, se na křesťanech dopouštěli ukrutností a mnohé odváděli do otroctví. Z podnětu papeže Pia V. byla vytvořena protiturecká Liga, kterou 20. 5. 1571 spolu s ním podepsal španělský král a Benátská

republika. Velitelem se stal španělský princ don Juan de Austria. Turků byla početná převaha. Za této velmi vážné situace pomohla modlitba růžence, ke které všechny křesťany vyzval papež Pius V.

U řeckého pobřeží v ústí zálivu u Lepanta se na začátku října střetly dvě flotily o počtu 500 lodí (křesťanských lodí bylo 111 benátských, 81 španělských, 12 papežských a 5 Maltézských rytířů) a asi 200 000 mužů. Ve vítězném boji zahynulo celkem na 40 000 mužů. Šlo o velmi významnou porážku Turků. Památka, která se začala slavit, byla už r. 1573 přeložena na první říjnovou neděli. Na celou církev byla rozšířena v r. 1716 po vítězství nad Turky u Petrovaradina (v Jugoslávii). Při potvrzení svátku v r. 1883 papež Lev XIII. přidal do litaní invokaci „Královno posvátného růžence.“ Slavení svátku je od r. 1913 ve výroční den vítězství u Lepanta.

Papež Jan Pavel II. prohlásil: „Růženec je současně meditací i prosbou. Naléhavost prosby o přimluvu Matky Boží spočívá na důvěře, že její mateřská přimluva může u Srdce Syna dosáhnout všeho.“ Připomenul, že „růženec Panny Marie, který se z vnuknutí Ducha Svatého postupně rozvíjel v druhém tisíciletí, je oblíbená modlitba mnoha světců a učitelský úřad Církve k ní často vybízí.“ Proti hrozbám válek, terorismu a všem druhům zla, tento papež pozvedl růženec se slovy: „Toto je největší lék. Modlete se, modlete se a více se neptejte. Všechno ostatní svěřte Matce Boží.“ V roce 2003 bylo od něj do růžence připojeno pět tajemství světla.

Modlitba růžence má 4 x 5 desátek s 20 tajemstvími.

- *Radostným růžencem* je nám nabízeno zpřítomnění si Otcovy lásky, s níž nám poslal svého Syna, abychom skrze něj měli věčný život v jeho společenství.
- *Růžencem světla* je nám nabízen správný pohled na životní cestu až po tajemství eucharistie, které je láskyplným sjednocením se s Bohem, díky výkupné smrti na kříži dovršené vzkříšením.
- *Bolestným růžencem* je nám nabízeno pohroužení se do díla vykoupení utrpením Božího Syna až po vyhlídě veškeré krve za hřích každého jednoho z nás. Je připomínkou toho, jak velké zlo je hřích.
- *Slavným růžencem* je náš pohled směřován k věčnému cíli, kterým je trvalé spojení s Bohem. Je to pohled za hranici smrti do náruče všeobjímající Otcovy lásky.

*Lidé v nouzi nepotřebují až tak moc peníze.
Oni potřebují naše oči, ruce, nohy, srdce...*

(Matka Tereza)

V sobotu 6. 10. od 14.00 se v kapli sv. Václava krčské nemocnice koná slavnostní ekumenická bohoslužba

za Thomayerovu nemocnici a vytrvalost
v úsilí o celkové dobro nemocných
u příležitosti 90. výročí jejího vzniku.

**Bohoslužbu doprovází smíšený
pěvecký sbor Gabriel.**

V kapli Thomayerovy nemocnice se každoročně pořádá ekumenická bohoslužba, kde se duchovní navštěvující nemocnici spolu se všemi příchozími a hosty přimlouvají jak za vedení a personál nemocnice, tak za její nemocné a umírající. Letos v rámci oslav 90. výročí založení chceme zvlášť děkovat za vše dobré, co se v nemocnici podařilo – za ty, kterým bylo v těch 90ti letech pomoheno v jejich nemoci, i za ty, kteří se o fungování nemocnice zasloužili a dali se do jejich služeb, taktéž za dobrodince. Spolu s vámi, farníky, chceme rovněž prosit za moudrost, prozíravost, ducha služby a lásky pro vedení a personál, za potřebné prostředky k umožnění komplexní péče o nemocné, v neposlední řadě za všechny, kteří jsou a budou v této nemocnici ošetřováni. Jste všichni srdečně zváni ke společné modlitbě!

Mgr. Doubravka Vokáčová
koordinátorka duchovní péče
a nemocniční kaplanka

PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ

**Jako každoročně, otevíráme i letos
cyklus příprav na manželství.**

Možná už máte o své společné budoucnosti jasno, možná ještě nejste rozhodnutí, ale přesto už jste jedinečný pár. V každém případě všechny, kteří plánují svatbu na jaře 2019 či později, nebo termín svatby zatím nemají, srdečně zveme na večery s touto tematikou.

- obsah manželského slibu
- pohled církve na manželství
- psychologie muže a ženy, konflikty
- osobní zralost, vztah k Bohu
- intimní život, děti
- materiální stránka rodiny
- rodiče, přátelé, zaměstnání...

Není důležité, jestli jste z naší farnosti, hlavně je, že vám záleží na vašem vztahu. S přihlášením neváhejte, na jaře bývají kurzy plné.

Jak a kdy?

V malém společenství se budeme setkávat cca 2x měsíčně (podzim 2018 – jaro 2019).

Konkrétní termíny si domluvíme na prvním setkání podle možností účastníků. Proto prosíme, ozvěte se co nejdříve.

Kontakt a bližší informace:

priprava.na.manzelstvi@seznam.cz
731 400 261, 272 929 001

Těší se na vás Jana a Honza Zindulkovi

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Milovat svého nepřítele: mnozí se myslí, že stačí **nikoli nenávidět** nepřítele. Že stačí neškodit mu. Že stačí proti němu nemluvit. Toto je nikoli nenávidění. Ale to ještě není milování. Ježíš říká více, nežli nenávidět. On říká, abych pro toho člověka dělal něco **pozitivního**.

U Lukáše 6,27 máme Ježíše, jak říká tato slova: „Ale říkám toto, vám, kdo nasloucháte: Milujte své nepřátele. Čiňte dobro těm, kdo vás nenávidí. Žehnejte těm, kdo vás proklínají. Modlete se za ty, kteří s vámi zacházejí špatně.“ (**Elias Vella**)
■ Watch and pray, lest you enter into temptation. The spirit indeed is willing, but the flesh is weak. (**Matthew 26:41**)

■ Láska je rozhodnutí, nikoli cit. Prostě se rozhodnete milovat. A poté, co se rozhodnete tohoto člověka milovat, zeptejte se Ježíše: „Jaký je tento první krok, který chceš, abych udělal?“ Nezáleží na tom, jaký bude výsledek. To nechte na Ježíši. Důležitá věc je Ho poslechnout. Cokoli se stane poté, na tom nezáleží. A pamatujte, že musíte tuto osobu milovat: že musíte milovat ho, milovat ji, a to bezpodmínečně. (**Elias Vella**)

■ Není lidského soužití bez odpuštění, protože ať chceme či nechceme, budem se vždy zraňovat. Budeme-li si vzájemná zranění stále účtovat, dostaneme se do bludného kruhu. Jestliže je bez přemýšlení přeskočíme, budou v nás plodit hořkost a agresi, a ta z nás při nějaké příležitosti vyvě v podobě výčitek, kritiky a nevráživosti. Jednou to druhému oplátíme a jedna vina zplodí další. Jedině „anděl odpuštění“ bludný kruh odplaty přetrhne. Pročistí atmosféru, a tak umožní i nám, zraňovaným a zraňujícím, lepší soužití. (**Anselm Grun**)

■ Budeme-li všímaví, denně kolem sebe uvidíme drobná znamení, která nás mohou oslovit a vést k vděčnosti a chvále. (**Vojtěch Kodet**)

■ Víte asi, že Bůh má rád všechny lidi – i hříšníky. Jsou to Jeho ztracené ovce, na kterých mu zvlášť záleží. A On chce, abychom je i my milovali. Změnit se totiž mohou jedině láskou a Jeho láska je trpělivě čekající, hledající, doufající. Vzpomeňte na Petra, Magdalenu, Augustina a jiné.

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

HALÍK, Tomáš: To že byl život?

Vydalo NLN, Kč 369,-

V autobiografické knize Tomáše Halíka sledujeme autorovo dětství, atmosféru rodinného zázemí a jeho vysokoškolská studia na pražské filozofické fakultě v době pražského jara. Po této zdánlivě příznivé době přichází ostrý zlom, když se autorovy životní osudy svazují s prostředím „podzemní církve“ i bytových seminářů. Obojí ilustruje dobu „normalizace“, nejen její sdílenou konspirační schizofrenii, ale i ústrky, kterým bylo prostředí disentu vystaveno ze strany režimu.

TICHÝ, Radek: Mše svatá pro začátečníky i mírně pokročilé.

Vydalo KNA, Kč 119,-

V této užité knížce projdeme krok za krokem mši svatou tak, jak ji známe z běžných nedělí ve svých farnostech. Cílem je vysvětlit základní prvky, hledat, jak se mše svatá účastnit lépe, jak se při ní hlouběji setkat s Ježíšem a načerpat sílu pro svůj život mimo kostel. Ke každé kapitole je připojena krátká citace z Bible a delší citace z církevních otců. Jejich smyslem je naznačit, že mše svatá, i když se během staletí vyvíjí a pozměňuje, zůstává ve své podstatě stále ta samá jakožto jednání, které je věrně Ježíšovu slovu: „To konejte na mou památku.“

Knížka je určena všem, kdo mají rádi liturgii a chtějí proniknout do její krásy. Užitečná bude zejména těm, kteří se připravují na biřmování a na křest v dospělosti, i těm, kteří nechťejí ustrnout na cestě víry.

MERCIER, Jean: Pan farář má krizi.

Vydalo KNA, Kč 161,-

Otec Benjamin, farář z francouzského maloměsta, přichází postupně o všechny iluze spojené se svým kněžstvím. Původně chtěl studovat Bibli, získávat lidi pro Ježíše Krista a předávat jim radostnou zvěst. A čemu po letech dennodenně čelí? Dvěma rozhádaným ženám, jež se starají o květinovou výzdobu kostela. Petici věřících, protože si některé z nich dovolil požádat, aby přišli ke zpovědi. Vyčerpávajícím schůzování a papírování i stěží skrývanému pohrdání...

Jak z tohoto vězení ven? Prostě se jednoho dne vytrát z dosahu všech. Co přesně podnikne? A co to udělá s jeho okolím?

DOBROVOLNÍCI, DOBROVOLNICE, DOBROVOLNÍČATA

Vážení a milí farníci, horké léto je už za námi, ale už od začátku září slaví naše farnost osmdesát let od posvěcení farního kostela sv. Františka. Jestli vám uteklo povídání o ikonickém kříži ze San Damiána, koncert Kapucínů, tak si určitě nenechte ujít **pout' v našem farním kostele sv. Františka z Assisi**. Jste srdečně zváni oslavit společně tento svátek. Sejdeme se v **sobotu 6. října v 10.00 při mši svaté**. Zkrátka všichni malí i velcí, tlustí i tenčí, smutní i veselí, přijďte. Z názvu vyplývá, že je farní a že ho chystají dobré dušičky z naší farnosti. Jinými slovy, *jaké si to uděláme a co do toho vložíme, takové to budeme mít*. Takže, kromě pozvání na tento den, se na vás obracím s prosbou o přinesení dobrot (sladkých či slaných), o pomoc s přípravou (stavění stanů, přinesení stolů) a úklidem po akci. Předem moc a moc děkuji odvážným kulinářům za guláš k obědu. Zkrátka všichni malí i velcí, tlustí i tenčí, smutní i veselí přijďte. Pokud vládnete hrou na nějaký hudební nástroj, tak jej vezměte, abychom trochu oprášili prázdninové songy.

20. října DOBRODEN od 8.30 do 12.30 se v kostele a na farní zahradě, ale i v KCMT, bude uklízet. A že toho je po létu dost a dost. Určitě bude potřeba každé ochotné ruky. Pro pracanty zajistíme občerst-

vení a můžete počítat i s obědem. Včas pošlu, co je třeba udělat a můžete se potom zapsat na nástěnky v kostelích nebo se přihlásit k práci e-mailem.

Dětské nedělní katecheze pro předškolní a mladší školní děti se staly již stálíci v naší farnosti. A hlavně: rodiče dětí od 3 do 8 let je uvítali. Potýkáme se, ale s tím, že je nás málo. Našel by se někdo, kdo by měl do toho chut?

Ráda bych vás také pozvala na divadelní představení **„Robinson Crusoe“** s Vítou Marčíkem a **„ODVOLÁNÍ“**, se kterým u nás v KCMT vystoupí „divadlo v Řeznické“. Určitě si to nenechte ujít a pozvěte své přátele.

Pokud máte nějaký nápad na obohacení kulturního programu, tak sem s ním. Když byste chtěli ode mne dostávat email o tom, s čím je potřeba pomoci (1x měsíčně) – tak se mně ozvěte na hamalova@kcmt a já si vás zařadím do mailového seznamu.

Těším se, že se někde potkáme a přeji krásný barevný podzim.

Vlasta Hamalová

Otevírací doba kavárny:

pondělí, úterý 15.30–21.30

středa 15.30–20.00

neděle 9.00–13.00

a dále v době programů v KCMT

ODVOLÁNÍ

KÁZÁNÍ O OSOBNÍ ODVAZE A NEZÁVISLOSTI

Divadlo v Řeznické hostem v Komunitním centru

Matky Terezy v neděli 18. listopadu od 19.30

Inscenace amerického dramatika Billa C. Davise.

Režie a výprava: Miroslav Táborský

Dramaturgie: Yveta Šrbová; hudba: Norbi Kovács, Jan Malý

Hrají: Miroslav Táborský jako otec Tim Farley, Filip Cíl jako Mark Dolson

Mark Dolson – student katolického semináře, jako rebelující „snílek a pošetilek“ a jeho mentor otec Farley. My všichni máme volbu, zda zvolíme pohodlí a jistoty a budeme slepí k tomu, co se kolem nás děje, a nebo v sobě kousek toho „pošetilce a snílka“ najdeme.

Vstupné 300,- Kč (možno zakoupit od října v kanceláři KCMT).

FARNÍ VÝLET DO BRDSKÝCH LESŮ / 13. 10. 2018

Milí přátelé, farníci a ostatní příznivci, zvu vás na podzimní výlet do brdských lesů. Cesta, kterou jsem vybrala, vede Přírodním parkem Hřebený. Naším cílem bude pověstný vrch Plešivec (654 m) a také další přírodní zajímavosti v okolí. Podle aktuálních zpráv je nyní úroda hub, proto neuškodí vzít si s sebou i nějakou tašku a nůž. Trasa povede z Jinců do Lochovic a bude dlouhá asi 13 km. Půjdeme po hřebenové cestě, proto si vezměte pevnou obuv.

Sraz je v 8.00 hod. na hlavním nádraží pod jezdíci schody.

Všichni jsou vítáni, těším se na společně prožitý den!

Bližší informace budou na nástěnkách v kostele a v KCMT

Barbora Palečková

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA / ŘÍJEN

■ PRAVIDELNÝ DOPOLEDNÍ PROGRAM

Vstupné do herny je 50,- za rodinu na celé dopoledne a není třeba se předem přihlašovat.

- **Út / 9.00–12.00 / Otevřená herna**, čas pro přednášku, ale nemusíte se zúčastnit. Herna je doplněná o krátké cvičení a muzicírování
- **St / 9.00–12.00 / Otevřená herna**, od 10.00: **Hrátky s batolátky** (do 18 m.) – bez přihlášení.
- **Čt / 9.00–12.00 / Otevřená herna**, od 10.00: **Pohybové hry pro rodiče s dětmi** (dětí od 18 m.) – bez přihlášení
- **Pá / 9.00–12.00 / Otevřená herna**, od 10.00: **Čas na pohádku, od 10.30: Šikulové** – tvořivá dílnička pro děti.

■ ODPOLEDNÍ PROGRAM

Otevíráme kroužky **ANGLIČTINY** pro děti a dospělé

MOTESSORI PRACOVNY pro děti od 1,5 roku do 3 let, kroužek, který pomůže dětem se čtením a přípravou na školní docházku

ELKONIN, v pátek se budou děti setkávat v rámci **KŘESŤANSKÉHO KROUŽKU** s Babetou, pohybový kroužek pro nejmenší **MINI MAŽORETKY**

FRANCOUŽŠTINU pro dospělé

MALÝ VĚDEC, MALÝ MUZIKANT

kroužek plný pokusů a experimentů.

Volná místa nabízíme v kurzech **angličtiny** pro **dospělé** v úterý a v kurzu **ELKONIN**. Přihlásit se můžete na mcdomecek@praha.ymca.cz

■ PŘEDNÁŠKY, BESEDY

A DOPROVODNÉ AKCE

Čt 16. 10. / 10.00–12.00 – KOMUNIKACE V RODINĚ – Přednáší **Kateřina Neubauerová**.

Vstup 80,- Kč – v ceně vstupu je zahrnut i poplatek za hernu. Přihlašování na emailu mcdomecek@praha.ymca.cz nebo přímo v herně u služby.

Termíny dalších přednášek a aktivit sledujte na webu nebo facebooku.

■ BURZA OBLEČENÍ v MC Domeček

Pá / 6. 10. 2018 proběhne tradiční **Burza dětského oblečení v MC Domeček**

– pokud máte zájem prodat věci, pište na burza@praha.ymca.cz a bude vám přidělen kód. Cena za převzatou položku je 2,- Kč a celkově si odnesete 85% z prodeje. Věci za vás prodáme my. Přijímáme pouze podzimní a zimní oblečení, dále pak hračky a pomůcky pro děti.

Aktuální informace: www.mc-domecek.cz nebo www.facebook.com/MCDomecek na tel.: **773 993 985**

Přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **8. 10.** (pondělí) od 19.30 hod v KCMT – setkání **společenství Hnutí fokoláře**. Slovo života na říjen: „*Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.*“ (Gal 5,18). Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949
- **Modlitební setkání maminek** (nejen) **na mateřské dovolené** se koná každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V říjnu se sejdem **3., 10., 17., 24. a 31. 10.** Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301
- **Setkání Život z víry** s jáhnem Pavlem Urbanem se konají každou středu večer ve farním sále od 19 hod. Setkání je otevřeno pro všechny zájemce. První setkání bude 3. 10.
- **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod se koná v kapli KCMT bohoslužba slova s jáhnem Pavlem Urbanem, po ní následuje společné posezení ve foyer. Srdečně zveme! Nebudte doma sami a přijďte mezi nás. Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- 7. 10. / 15–18.00 – **Odpolední taneční čaj** s kapelou „**Hvězdný prach**“, vstupné pro jednotlivce 80,- pro pár 150,- (KCMT).
- 8. 10. / 16.00 – Doc. PhDr. **Michal Pehr**: „**Sto let Československa**“ (přednáška SKS v klubovně KCMT).
- 5.–9.10. – **burza dětského oblečení a sportovních potřeb** – www.mc-domecek.cz
- 11. 10. / 19.00 – **Zastavení u Matky Terezy** – Doc. PhDr. **Marek Šmíd**, PhD. Téma: „**Vatikán a nacismus**“.
- 18. 10. / 19.00 – „**Robinson Crusoe**“ – divadelní představení, vstupné 100,- Kč. Hraje: **Víta Marčík**
- 20. 10. / 8.30–13.00 – **DOBRODEN** – přiložme ruku k dílu, aby nám tu bylo hezky.
- 21. 10. / 15–18.00 – **Odpolední taneční čaj** s kapelou „**Hvězdný prach**“ (KCMT).
- 31. 10. / 17.00–19.00 – **Tvoříme pro radost** (tvořivá dílna s Danielou v kavárně Café Terezie).
- 2. 11. / 17.00 – **dušičková pobožnost na chodovském hřbitově**.

6.
ŘÍJNA

CHODOVSKÁ POUŤ

KE SV. FRANTIŠKOVI

Farní den s programem
pro všechny farníky

- 10.00 – mše svatá
- 12.00 – společné setkání, společné Agapé
- 15.00 – divadlo „František blázen“
(kostel sv. Františka – okolí kostela)

Hry a soutěže
a opékání buřtů.

- **Kurzy keramiky** (janadomsova@gmail.com)
Čt / 15.30–17.00 (děti 5–10 let)
17.30–19.00 (starší děti a dospělí)
Pá / 15.30–17.00 (děti 6–11 let).
- **Keramika pro seniory** Po 10.30–12.30
(1x za 2 týdny, začínáme 1. 10.)
- **Cvičení (nejen) pro seniory** – Po 9.15–10.15.
- **Manželské večery** – vyjděte si 8x na rande, obcerstvěte svoje manželství. Po 19–21.30 farní sál u kostela sv. Františka. Přihlášení na MV.KCMT@gmail.com.
- **Taneční kurzy pro dospělé** v KCMT zahájen 1. a 2. 10. (www.astra-praha.cz).

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / ŘÍJEN

- **Evangelizační úmysl:** *Poslání zasvěcených osob*
Aby u mužů a žen zasvěcených Bohu vzplálo misijní nadšení a byli
nablízku chudým, vyhnancům a těm, kdo jsou umlčeni a nemají slovo.
- **Národní úmysl:** Za takové poznání Pána Ježíše, které nám umožní
plně se na něj spoléhat (srv. Žl 23/22).

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE
U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba zaměřena pro rodiny s dětmi (katecheze pro děti).

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	fara@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	fara@kcmt.cz
P. Michal Přívara (farní vikář)	605 346 353	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpaha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575 / 6800 • farnost 19-9362170227 / 0100

Příští uzávěrka bude 15. října 2018

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov / 2018 / ročník 17

• redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design